

música | ORIOL PONSATÍ I MURLÀ

El millor Renaixement a la Catedral

● Quan es traspassa el llindar de la Catedral hom resta uns segons sense poder distingir res. Poc a poc, els ulls s'acostumen a la penombra de la nau gòtica, tan sols il·luminada, a darrera hora del vespre, pels últims raigs de sol que penetren els vitralls i per una làmpada circular i vetusta que penja del sostre a mig camí entre l'altar i l'orgue. Acostumats a la nova claror, tenim la primera sorpresa; els bancs de la Catedral han estat disposats de tal manera que deixen un espai rectangular buit just sota la làmpada.

Quan apareixen els sis membres de *Musica Reservata*, se situen sota aquest cercol lluminós tot imitant-ne la forma i inicien la seva intervenció amb dues obres de compositors del Renaixement català: Nicasí Çorita i Bartomeu Càrceres. Això és un cim de la història de la nostra música i, tanmateix, que ens en són de desconegudes, aquestes obres! Una formació de les característiques de *Musica Reservata*, on cada membre assumeix una veu de la partitura, té l'encant de permetre a l'oient apreciar tant el resultat global de l'obra com els matisos de cada veu individual. Aquest mateix encant, però, és el que converteix un cor d'aquestes característiques —i, en general, qualsevol agrupació de cambra— en la proesa interpretativa més gran imaginable: la reunió de la perfecció individual i la col·lectiva. En el cas de *Musica Reservata*, potser seriem excessius si els féssim mereixedors d'una manera absoluta d'un mèrit tan gran. Però si bé és cert que la música que sorgeix de les seves boques no és la perfecció, també ho és que s'hi apropa i, en qualsevol cas, és música de debò i, on hi hagi música, qui hi vol perfecció? El concert continuava amb una selecció de les parts de la missa musicades per autors renaixentistes ibèrics. Només és de lamentar que la polifonia que omplia la Catedral es veiés pertorbada pel baix continu de la trompa telescòpica del Tibet amb què, a la mateixa hora, els lames feien proves de so a l'escalinata i que, a més de dificultar-nos l'audició, va obligar en més d'una ocasió *Musica Reservata* a treure el diapasó per recuperar el to.

► **Intèrprets:** Roser Garrel i Isabel Juaneda, sopranos;
Jordi Abelló, contratenor; Antoni Trigueros, tenor;
Jordi Lluís Blanco, bariton; Tomàs Maxé, baix.
Lloc i dia: Catedral de Girona. 5-VII-2000